

forlange, at en Vælger skulde være boende i Kommunen, saaledes at han havde faaet Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kommunens Anliggender, og saaledes, at han havde vist at ville være knyttet til Kommunen. Her er man altsaa enedes om at forme denne Bestemmelse saaledes, som den ogsaa var fremme i Fjor, og jeg tror, det er en fuldt forsvarlig Bestemmelse. Man maa ogsaa i denne Sammenhæng erindre, at Valgperioden sættes ned til 4 Aar, saaledes at det Tidsrum, inden Valgretten bliver effektiv for en tilflyttet Vælger, fremtidig ikke kan blive saa langt som efter den nugældende Ordning. Hovedsagen med Hensyn til de Indvendinger, der ere rejste mod denne Paragraf, er selvfølgelig, om Bestemmelsen har en social Ulighedskarakter, men det er der aldeles ikke Tale om. De forskellige Undersøgelser, jeg har ladet anstille, vise, at der er en meget rimelig Procentfordeling paa de forskellige Indtægtsklasser med Hensyn til Fraflytning og Tilflytning, og den store Vælgerforøgelse, dette Forslag medfører, fordeler sig saaledes, at enhver Tale om, at Loven medfører nogen som helst Ubilighed mod de mindre velstillede, er ganske grundløs. Jeg skal eksempelvis nævne, at i Frederikssund vil der blive 850 Vælgere i alt, og af disse 850 Vælgere ville 500—600 være Vælgere med en Indtægt af under 1,000 Kr. I Aalborg, som der særlig har været talt om, vil man faa en Forøgelse af 3,700 Vælgere, og deraf ville de $\frac{2}{3}$ have en Indtægt af under 1,000 Kr. Man vil altsaa forstaa, at naar man taler om, at der her skulde øves nogen som helst Ubilighed mod de mindre velstillede, er det ganske urimeligt. — I Norge, hvor man for en Del Aar siden har indført den lige og almindelige kommunale Valgret, har man en noget strengere Bestemmelse, end her er Tale om, nemlig fulde 2 Aar, og der har ikke været nogen som helst Strid om denne Bestemmelse. Jeg har søgt Oplysninger i saa Henseende, men der har ikke været Tale om at kræve nogen Forandring heri, slet ingen Agitation derfor; og intet Parti har opstillet Ønsket om nogen Forandring af denne Bestemmelse. Paa det socialdemokratiske Valgprogram findes saaledes heller intet Ønske i saa Henseende, og der er ikke nogen som helst Grund til at tro, at denne Bestemmelse ikke skulde virke lige saa heldigt og rimeligt her i Landet, som den har vist sig at virke i Norge.

I § 4 vil man finde Ændringen om, at der skal være 4-aarige Valg. Det er et

Ønske, som jo meget tidligt har været fremme fra Venstres Side. Ærede Medlemmer, som kende denne Sags Historie, ville saaledes vide, at allerede i 60erne blev der fra Venstres Side fremsat Forslag herom. Samtidig indføres den Bestemmelse, at alle Medlemmer skulle afgaa samtidig, og det anser jeg for en overmaade heldig Bestemmelse. Det vil øge Interessen for de kommunale Valg, gøre Valgdeltagelsen større, og det byder større Tryghed for, at Repræsentationen bliver af en alsidig Karakter, idet Forholdstalsvalgmaaden kommer til at virke paa et langt bredere Grundlag.

I § 22 vil man finde den ny Bestemmelse om Skatteudskrivningen. De nugældende Regler kræve jo, at Amtsrådets og Ministerens Tilladelse skal indhentes, naar Skatteudskrivningen stiger med mere end noget vist. Disse Bestemmelser ophæves nu, og i Stedet for henlægges det til Vælgernes Afgørelse i sidste Instans, efter at man har søgt Sanktion hos Minister eller Amtsråd, og disse ikke have villet have Ansvar med at give Tilladelsen. Af Hensyn til Statens Interesse i hele dette Spørgsmaal er det derhos bestemt, at Regeringens Medvirken skal finde Sted, naar Kommunens Skatteprocent er over 8 og derhos tillige er $\frac{1}{4}$ større end Kommunens Skatteprocent ved denne Bestemmelser Ikrafttræden. Naar jeg nævner dette, skal jeg gøre opmærksom paa, at de bestaaende Love jo allerede give Statens Tilsyn Myndighed til at lade en hvilken som helst Sag i Kommunerne komme til Ministeriets Afgørelse, og naar man derfor fra anden Side har ønsket, at det særlig skulde bestemmes, at i dette Tilfælde skulde Regeringens Medvirken finde Sted, har jeg haft saa meget mindre Betænkelse derved, som man fra alle Partiers Side har været enig om, at det vilde være urigtigt og uheldigt, om det skulde vise sig, at Skatteprocenten gennemgaaende skulde komme saa højt op. Hvor fattig man har været paa Argumenter mod hele den Ordning, som foreligger til Behandling her i Dag, vil man se af de forskellige Betragtninger, der ere komne frem netop med Hensyn til denne ny Paragraf. Fra Højres Side har man sagt: den har ingen som helst Betydning. Omvendt har man fra socialdemokratisk og radikal Side sagt, at ved denne Paragraf hindrede man alt Fremskridt i Kommunerne og standsede al rimelig Udvikling. Begge disse Paastande ere lige urimelige. Jeg mener, at denne Paragraf vil medføre, at der kommer en